

նը՝ իբր վառնդալից ժայռեր, որք գեղեցիկ նաւուս կողերուն հազիւ դպչելով, ցիր ու ցան պիտի ընէին համեմեզէնքս ծովու վրայ և մը-ուրնչող ալեաց հագցնէին մետաքսներս։ Ի մի բան, առանց խորհելու որ ես՝ այսչափ հա-րուսաւ՝ գուցէ բնաւ հարստութիւն մ'ալչու-նիմ այս վայրկենիս խոկ, կրնա՞մ ուրեմն խոր-հիլ առանց ունենալու այն մտածում թէ ե-թէ երբէք այսպիսի թշուառութիւն մը ինձ պատահէր՝ պիտի տրտմէի։ Բայց ոչինչ պէտք է զայդ ինձ ըսելու։ Գիտեմ որ Անթօնիո տը-խուրէ, վասն զի իւր ապրանաց վրայ կը մը-տածէ։

Անրօնիո։— Ոչ, հաւատացէք ինձ, չնոր-հակալ եմ բաղդէս այդ մասին, բոլոր ինչքս մէկ նաւու վատահուած չէ և ոչ մէկ կողմէ, և հարստութիւնս միակ այս տարուայ յաջողու-թենէ կախում չունի, հետեւքար ապրանք-ներս չեն որ զիս կը տիրեցնեն։

Սալարինօ։— Հապա՛, գոնէ սիրահարու-թիւն ունիս։

Անրօնիո։— Ե հէ՛, դու ալ։

Սալարինօ։— Սիրահարութիւն ալ չէ, ուրեմն ախուր ըսենք, վասն զի ուրախ չես։ Նոյնչափ քեզ գիւրին պիտի ըլլայ խնդալ, ցատկել և ըսել որ ուրախ էք, որովհետեւ տիսուր չէք։ Յանուն երկգլուխ Յանուսի, բնութիւնն կ'զբանու երբեմն զուարձալի ա-րարածներ ստեղծելով։ Կան որ չեղակի կը նային շարունակ և թութակի մը պէս կը խըն-դան պարզ տկնոր (տիկ) ածողի մը դէմ, խոկ կան ալ այնպիսի քացզած դէմք մը կ'առ-նեն որ, չէ կարելի իրենց ատամն տեսնել, խնդալու համար նաև, եթէ ծանրագլուխն նեստոր երդուուր թէ պիտի գայ լսել զուար-ձացուցիչ կատակ մը։

(Մանեն Պասանիօ, Լորէնցօ և Կրասիանօ)։

Սօլանիօ։— Ահա Պասանիօն կուգայ, ձեր շատ ազնիւ ազգականը, կրտսեանս և Լորէն-ցօ նոյնպէս։ Մնաք բարեաւ, զձեզ լաւա-գոյն ընկերուցաց կը թողումք։

Սալա։— Կ'ուզէի մնալ և զձեզ ուրախա-ցնելու աշխատիլ, եթէ ազնուագոյն բարե-կամներ վրայ հասած չըլլային։

Անր։— Ձեր բարի կամեցուղութիւնը մեծ արժէք ունի իմ աշաց առջև։ Ձեր անձնական գործերն զձեզ կը հրաւիրեն, ապահով եմ զիս։

Սալա։— Բա՛րե, տեարք ազնիւ ըսել էր։

Պաս։— Բարե, ազնիւ տեարք, ձեզմէ մէ-կը թո՛ղ ըսէ թէ ե՞րբ պիտի ուրախանանք ի միսուն, ըսէք ե՞րբ։ Քաշուած տարօրինակ կեանք մը ունիք. այդպէս պէտք է ըլլայ։

Սալա։— Կ'աշխատինք մեր պարագ ժա-մանակը յարմարցնել ձերինին։ (կը մեկնին Սալարինօ և Սօլմնիօ)։

Լորէնցօ։— Տէր Պասանիօ, քանի որ Ան-թօնիօն գտաք, մենք երկու քս զձեզ իւր հետ կը թուլունք, բայց ճաշի ժամանակ, խնդրեմ, յիշեցէք ուր որ պիտի գտնուինք։

Պաս։— Ձեմ թերանար խոստմանս։

Կրասիանօ։— Լաւ չէք երեխ դուք, սին-եօր Անթօնիօ, աշխարհի կարծեաց շատ յարգ կ'ընծայէք. նոքա միշտ կը կորսնցնեն ինչ որ կը գնեն ի գին այնչափ հողերու։ Հաւատա-ցէք ինձ որ զարմանալի կերպով փոխուած էք։

Անր։— Սշխարհ ինչպէս որ է այնպէս կը գիտեմ, կրտսեանս, թատր մի ուր իւրա-քանչիւրն իւր դերը պարտի կատարել, մինչ իմ շատ տիսուր է։

Կրաս։— Ես խենդի դերը կ'ստանձնեմ. խազի, խնդումի հետ թո՛ղ գտն ծերութեան խորշմներն, և թող տաքնայ լեարդս գինուով քան թէ սիրտս սառի գառնախամիս հասաչ-ներով։ Ինչո՞ւ համար մարդ՝ որոյ արիւնը կ'եռայ իւր մէջ, ալապաստրէ կերտուած մեծ հօրը արձանին կերպարանքն առնու. ինչո՞ւ մրափել երբ արթուն է, և մելամազձո-տութեամի գալուկն հրաւիրել։ Լաւ մտիկ ըրէ, Անթօնիօ, կը սիրեմ զքեզ և սէրս է որ քեզ կը խօսի. — Կան կորդ մը մարդիկ որոց գէմքը սերի կը նմանի լճացեալ ջրոյ մը մա-կերեւութիւն պէս, և կամովին լուս կերպա-րանք մի կ'առնուն ու կ'ուզեն իմաստու-թեան, ծանրաբարութեան և խորամուու-թեան համբաւը շահիլ և կարծես պիտի ը-սեն։ «Ես տիար Պատգամն եմ. Երբ շրթներս կը բանամ, թո՛ղ չուն մը չաշէց»։ Ո՞վ իմս Անթօնիօ, քանիներ կը ճանչեմ որք խելացի կոչուած են վասն զի բնաւ չեն խօսիր, և ե-թէ խօսէին, վատահ եմ, զիրենք պիտի գատա-պարտէին այդ ունենու կ'ուզեն իմաստու-թեամի մասաւութեանս ոխալանօքն միայն կորուսի ինչ որ ձեզ կը պարտիմ։ Բայց եթէ հաճիք արձակել մի այլ նետ նոյն առաջնոյն ուղղութեամի, մինչ որոյ պիտի հսկեմ ուղ-ղութեանը, չեմ տարակուուիր որ կամ եր-կուքն ալ պիտի գունեմ և կամ վերջին վը-տանդեալն ձեզ պիտի գարձեմ, երախտա-գիտութեամի պարտատէր մնալով ձեզ ա-ռաջնոյն։

Անրօնիօ։— Զիս լու կը ճանչէք, ինչո՞ւ ու-րեմն շրջասացութեամի ժամանակ կը կորուն-ցընէք. Ճշմարիտ աւելի վիրաւորած կ'ըլլաք զիս՝ երբ երկրայիք թէ լիովին կը վայելէք բարեկամութիւնս, քան երբ փճայնէք բո-լոր հարստութիւնս։ Բոէք ինձ պարզապէս, ի՞նչ պէտք է ընել, ի՞նչ կը պարտիմ ընել ձեզ ձեր կարծեօք, և պատրաստ եմ մտիկ ը-նել ձեզ. հետեւաբար խօսեցէք։

Պաս։— Ի Պէլմոն հարուստ ազջիկ մը կայ, գեղեցիկ, և աւելի գեղեցիկ՝ որչափ չը բա-ցարեր այս բառը, իւր հիասքանչ բարելա-ւութեամիք։ Քանիցս իւր գեղահայեաց ա-չերէն լոին հրաւիրներ ստացայ։ Անունը Բօրսիա է, ոչ իւրէ կը տարբերի Գաթօնի դսորիկէն, Պրիւթիւսի Բօրսիան։ Համայն աշխարհ գիտէ նաև թէ ի՞նչ կ'արծէ նա, չորս հոլերն անձնիւ եղերքէ նմա կը բերեն հաչականուն ձեռնապահանջներ։ Իւր արե-դակնափայլ խոպափիքն իրը ոսկեգեղմն կը ծածանին իրանանց վրայ, որպէս կ'ընէ իւր Պէլմոնի գեկին Բուշիտ ծովախորչն ուր ան-թիւ ժաղոններ ցամաք ոտք կը դնեն զնա յազմահարելու համար։ Ո՞վ իմս Անթօնիօ, եթէ ունենացի միայն միջոցն անոնց գէթ-միոյն գէմ ախոյեան կանգնելու, այնպէս կը կանխատեսեմ որ այնչափ հաճելի պիտի երե-ւիմ և անտարակոյս ի դերե չպիտի ելնէ ձեռ-արկս։

Անր։— Եյս ամէնը բան մը ըսել էր։

Պաս։— Կրասիանօ բոլոր վենեսելոյ մէջ միակ անձնն է որ անհամանում քանակութեամի ոչինչ բաններ կը խօսի։ Իւր խօսակցութիւնը կը նմանի ցորենի երկու հատիկներու որ ին-կած կ'ըլլան փոքր յարդի երկու գրիւի մէջ. ամբողջ օր մը կը փնտուէք զայնս գտնելու համար և երբ գտնէք, կը ցաւիք ձեր տուած աշխատութեանը։

Անր։— Այդ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդպէս իմաստութիւնը զիս շատապահ անութիւն մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Քեզ անձանօթ չէ, Անթօնիօ, թէ ի՞նչպէս իմացուցի հարստութիւնս աւելի մեծ գիրք մը ունենապատ համար, և այնչափ երկար ժամանակ որչափ չէին ներեր իւր ան-ձուկ միջոցներ։ Զեմ ցաւիք հիմա գագրած ըլլալուս համար այնափասի պերճ կենցաղավա-րութենէ, այլ իմ մեծ փափաքն է պատուով վրայէս ինչ ու այն աշխատ հաճելի պիտի երե-ւիմ և անտարակոյս ի դերե չպիտի ելնէ ձեռ-արկս։

Անր։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Քեզ անձանօթ չէ, Անթօնիօ, թէ ի՞նչպէս իմացուցի հարստութիւնս իմ աշխատական միջոցներ։ Լուսական բուշի բուշի մը միջոցն անուած վիրակ ի՞նչ կ'ըստ իմ աշխատական միջոցներ։ Ես աւելի աշխատական միջոցն անուած վիրակ ի՞նչ կ'ըստ իմ աշխատական միջոցներ։

Պաս։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Քեզ անձանօթ չէ, Անթօնիօ, թէ ի՞նչպէս իմացուցի հարստութիւնս իմ աշխատական միջոցն անուած վիրակ ի՞նչ կ'ըստ իմ աշխատական միջոցներ։ Ես աւելի աշխատական միջոցն անուած վիրակ ի՞նչ կ'ըստ իմ աշխատական միջոցներ։

Պաս։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Պաս։— Դշմարիտ։ Հիմայ ըսէք ինձ, ս՞զ է այդ իինն որոյ համար որոշել ես ծածուկ ուխտագուցութեան մը ձեռնարկել և որոյ մասին խօսացար ինձ խօսիլ տցոր։

Ամիջոցներն իսկ քու տրամադրութեան ներքե

ՄԵՐԵԱԼ ԿԻՆԸ

Հեղինակ՝ օգթագ. Ֆէօզիք.

Թարգ . ՄԻՀՐԱՆ ԹԵԼԵԱՆ

ՊԵՐՆԱՐԻ ՕՐԱԳԻՐԸ

Հա Սալինիկու . սեպտ . 187 · · ·

Գիւղն եմ, հօրեղբօրս տունը: իւր խօսակցութիւնն յանկուցիչ է և բեղուն: Եւ սակայն երբեմն կ'ընդհատի այն և պարապոյ ժամեր կը թողու ինձ: Գաղափար մը յղացայ գրական աշխատութեամբ զբաղելու նոյն միջոցներուն: Ընդհանրապէս այնքան գէշ կը գրեն այժմ՝ որ կը յուսամ թէ ես ալ պիտի կարենամ զբեթէ ամենուն պէս գրիչ շարժել. իրաւ է թէ ցարդ հեռագիր միայն գրած եմ: Մօտակայ գուեկի մը մէջ՝ ոյր բնակիչք հօրեղբօրս բարեկամներն են, բաւական ճոխ մատենադարան մը կը գտնուի զոր կրնամ տրամադրութեանս ներքե առնուլ. և որովհետև ժէրդ դարուն վերաբերեալ յիշատակագրեր բազմաթիւ են անդ, կանխագոյն խորհուրդս էր օգուտ քաղել անոնցմէ վերսուին գրելու համար Լուգովիկոս ժԴ.ի պատմութիւնը զոր Վոլթէս գրել չէ յաջողած: Բայց յետ հասուն խորհրդածութեան կը նախընտրեմ զրել իմ կենսագրութիւնս, որն որ զիս առաւել կը շահագրգուէ: Ընթերցողը՝ —եթէ երբէք հատ մ'խոկունենամ— անշուշտ պիտի հաւանի թէ մարդ առաւել հաճոյք կ'զգայ իւր հայելոյն մէջ ինքզինքը դիտելէ քան ուրիշ ո՛ւ և է անձի մը դիմագծերը տեսնելէ: Եւ ահա այս է այն պարագայն յորում կը գտնուիմ:

Երեսուն տարեկան եմ, բարձրահասակ, ճկուն, վայելչաղէմ,
խարտեաց : Լաւ կը զուգապարեմ և լաւ ձի կը հեծնեմ : Ֆիզի-
գականիս նկատմամբ ապագայ սերունդն ասկից աւելի բան չպիտի
գիտնայ . մտաւորական տեսակէտով քիչ շատ ընթերցանութիւն
ըրած եմ . գալով բարոյականիս, գէշ բնաւորութեան տէր մէկը
չ'եմ : Ճիշդը խօսելով, թերութիւն մը միայն կը գտնեմ յիս, այն
ալ սա է թէ մեծ կարեորութիւն չ'եմ ընծայեր լուրջ խնդրոց
—թով լինին դոքա քաղաքական կամ կրօնական — :

Բաւական տարի կայ, երբ տեսայ որ հօրիզոնէն կ'աներեւոյ-
թանար այն ծերունազարդ գեղեցիկ գլուխը զոր սովոր էի ամե-
նաբարին Աստուած կոչել, կը յիշեմթէ արտասուեցի: Սայն վայր-
կեանէն ի վեր ջինջ ու տնվրդով զուարթութիւն մը հիմն կաղմած
է հանդարտ բնաւորութեանս:

Մեր ընկերական ստորին դասուց մէջ կը կարծուի թէ գալ-
վիական ազնուապետառթիւնը հնացեալ սնապաշտութեանց թան-
գարան մ'է լրկ. իմ մասիս գէթ՝ կատարեալ սիալ մ'է այդ : Ան-
չուշտ վայելչութեանց համար կարեոր զիջողութիւններ ընելէ
չ'եմ քաջուիր, այսու հանդերձ կը յայտարարեմ թէ դրական դըպ-
րոցի ամենէ արժատականը, ամենէ խստասիրտ ազատ-որմանա-
դիրը, Մատիսնի ամենէ կատաղի հետեւորդը նախապաշարութեա-
րով զանգուած պառաւներ են միայն սոյն տողերը գրող ազնուա-
կանին քով:

Եւ սակայն հօրեղբայրս ձեռնարկած է զիս ամուսնացնել մի դեռատի աղջկան հետ որ չէ թէ միայն ինքը բացառիկ կերպիւ ջերմեռանդ է, այլ որոյ ամրագլ լնտանիքն ևս չափազանց մոլեսանդ է :

Կենաց ամենէ հետաքրքրաշարժ դրուագն է այս , որ ըստ իս հմուտ գիտողի մը կողմանէ ստուգիւ օրին օրին ուսումնասիրուելու և քանդակուելու արժանի է : Համեստ կենացրութեանս այս միակ կէտն է ոյր վրայ յետագայ չչերուն մէջ կը յառաջադրեմ ճառել , համառօտիւ միայն պատմելով անցեալէն ինչ որ ներկային հասկացողութեան անհրաժեշտ է և թողլով զարդարացն անմահ դից :

Անունն է Պեռ.Ասու-Մոնիկ Հիմկին Տր Մօնիքուէ, գերակում
Վօսիկուլի: Մեր ընտանեկան զինանշանուց մէջ կը գտնուին
Խաչակրաց ժամանակի թիւզանդեան գրամմեր, ինչ որ միշտ հա-
ճոյալի իրողութիւն մ'է:

Հօրեղբայրս՝ մեր զերդաստանին պետն ու երիցագոյնը, Մօն-
քուկ ՏՐԱՆԻ ՊՈՎՈՒԹԻ կոման է : Մի քանի տարի առաջ, իւր միակ
որդւոյն մահուամբ ես միայն մնացի իւր անուան ժառանգործ :
Հօրեղբայրս ու ես հաւասարապէս կը բաղձանք որ այդ անունն
անջինչ մնայ, բայց զայն մշտնջենաւորելու կերպին վրայ է որ

երկայն ատեն համակարծիք չենք գտնուած։ Ինքը կը պնդէր ինձ յանձնել այդ հոգը, իսկ ես կը յաւակնէի իրեն թողուլ այդ առանձնաշնորհումը։ Այրի էր նա, և ջերմօրէն ստիպեցի զինքը վերստին ամուսնանալ։ Դիտել կուտայի իրեն թէ տակաւին կորովի էր և կը թուէր լինել մի անձ ոյր համար ապագայ յոյսերու վրայ խորհիլ արգիլեալ չ'էր։ և սակայն երբէք կարելի չ'եղաւ ինձ յաղթել այդ մասին իւր ընդդիմութեանը, զի կ'երևէր այն հիմնուած լինիլ այնպիսի պատճառներու վրայ որոց ինքն էր լաւագոյն գատաւորը։

Հօրեղքայրս —տարապարտուց— զգածուեցաւ այն անշահաս-
սիրութենէն զոր ցոյց տալ կը թուէի, դրգելով զինքը վերստին
ամուսնանալ: Ճշմարտութիւնը ուա է թէ այդպիսեաւ երկու չար-
եաց փոքրագոյնը կ'ընտրէի և թէ լաւ ևս կը համարէի զոհել իւր
ժառանգութիւնը քան ամուսնական ահաւոր բազգին մէջ ի վը-
տանգի դնել անձս, ազատութիւնս ու պատիւս: Սակայն թէ և
կրօնական գաւանութեամբ ծանրաբեռնեալ չ'եմ, ինչպէս արդէն
զգացնել առւի, չ'եմ ուրանար այսու հանդերձ կարգ մը պարտա-
կանութիւններ, որոց մին է աներկեայապէս բնաջինջ լինելէ ա-
զատել մեր գերդաստանին վազեմի անունը, ինչպէս նաև մեր
բիւզանդեան ոսկեգրամները: Եւ որովհետեւ այդ նախակին հաս-
նելու համար օրինաւոր ամուսնութենէ ուրիշ միջոց դժբաղտա-
բար չկայ, գրեթէ չորս տարիէ ի վեր սկզբմամբ որոշուեցաւ թէ
ամուսնանալու և բազմաթիւ զաւակաց հայր լինելու էի:

Սոյն սրոշումը տրուելէ զինի, հօրեղայրս ծերոց յատուկ անհամբերութեամբ ստիպեց զիս անմիջապէս գործադրութեան ձեռնարկել: Այն ատեն էր որ սկսայ ուսումնասիրել բոլորովին նոր շահախնդրութեամբ խել մը դեռատի կենցաղասէր գեղուհիներ, որոց ցայն վայր անտարբեր աչօք նայած էի -խօսքս մանկամարդ աղջկանց մասին է -: Կը կարծէի ըստ բաւականի որոշ գաղափար-մը կազմած լինել կանանց վրայ, ամենամեծ հանոյքով կենակցած լինելով միշտ նոցա հետ: Գալով ծաղկահաս աղջկանց, բոլորովին անգէտ էի նոցա կեանքին կամ գէթ այդպէս մինել կը կարծէի: Բուռն զարմոցմամբ, կը յաւելում նաև թէ բուռն վշիւ է որ խելամուտ եղայ թէ գէթ ի Բարիզ կանանց և աղջկանց մէջ եղած տարբերութիւնն աննշան բան մ'է և թէ այս ժամուս իսկ բաղմաթիւ կանայք ամէն նիւ թի վրայ դեռատի աղջկիներէ կրնային դաս առնուլ և մէծապէս օգտիլ անոնցմէ:

Կը յիշեմ թէ իմ վաղեմի ազնիւ բարեկամուհին, Գառթէլ-Մոռէ դքսուհին, օրին մէկը իւր Սէն-Տօմինիի առարանքին մէջ սպիտակագլեաց կոյսերու պարահանդէս մը տուաւ (bal blanc) ուրհաւ իրեալ էին տասնեւհինդէ-քսաններկու տարեկան մանկամարդաղաղկունք : Այս փոքրիկ հանդէսը գաղտնապէս ինձ համար պատրաստուած էր : Ամուսնական դիտուորութիւններս մտերմաբար հաղորդեր էին դքսուհւոյն և նա բարեհաճած էր աչաց առջեւ համախմբել ընտրելագոյն պար մը հարսնցու աղջկանց, վստահացնելով զիս թէ կը բաւէր ըստ բաղդին ձեռքս երկարել գոհարի մը տիրանալու համար :

Բոլոր այդ չնորհալից, վարդագոյն և ձիւնաթոյր աղջկունք ամբոծութեամբ գիրկընդիւսուն կը պարէին, իրօք այն տատիճանն անմեղութիւն ներչնչող տեսարան մը կ'ընծայէին որ սոյն պարագային միակ վարանումն տրատ էր լինել վարանումն ընտրութեան

Յանիսի գեղածիծաղ օրի մը հանդիսած էր այդ հանդէսը
Ոստոստումներէ յետոյ աղջկունք խումբ խումբ պարտիզին մէջ
ցրուեցան ուր մարդագետնի մը վրայ թէյ հրամցուեցաւ :

Երեք էին նոքա , երեքն ալ մեղմօրէն կը փսփսային արշա-
լուսոյ նման զուարթ՝ քրիչներով և իւրեանց ծաւի աչերն մեծ
մեծ կը բազուէին նման ծաղկանց :

Ունկն դրի : Զի պիտի պատմեմ այն խօսակցութիւններն որք յապուշ կրթեցին զիս՝ երբ այդ կուսական շրթներէն դուրս ել նելն լսեցի . Կը բաւէ միայն ըսել թէ նոյն իսկ մի գռեհիկ ոմն ամօթահար պիտի լինէր ի տեր այդ անվանել խօսակցութեանց :

Բարեխիրտ պատուա դքսուէկին որ լաւագոյն ժամանակի մը
մէջ ծնած է, ապահովուց զիս երբ պատմեցի իրեն բոլոր այս ե-
զելութիւնները, թէ ամբողջ կենացը մէջ ոչինչ լսած էր նմանո-
րինակ և թէ նոյն իսկ ճշդիւ չէր ըմբռներ ինչ որ ուզած էին ը-
սել այդ օրիորդներն։ Բայց ներկայ ժամանակս ընկերութեանց
մէջ ընթացիկ կերպիւ կը լսուին շատ բաներ զօրս կ'անգիտանային
մեր մայրերն, ևս առաւել մեր մամերն։ Չեմ կարծեր որ այդմո-
ժամանակս աղնուատոհմ դեռաւտի աղջկանց վաղահասութիւնն

մայրերու բարոյական անհոգութենէն յառաջ եկած լինի :

Թօժար կամօք կուտամ մարց զայս արժանաւոր վլայութիւն
որք ամէնքն ալ, առանց բացառութեան, ինչ որ ալ լինի իւրեանց
անձնական բարոյականութիւնն, կը փափաքին որ իրենց աղջկունք
պարկեշտ կիներ լինին: Այսքան զովելի նովատակի մը հասնելու
համար ինչ որ կը պակսի իրենց՝ ամենասովորական ողմանութեան
կարի փոքր քանակութիւնն է: Արդարեւ տանուսիններու իւրեանց
նկատմամբ ունեցած մտակուրութիւնն է միայն որ կարելի է բազ-
դատել մարց մոտակուրութեան՝ հանդէպ իւրեանց աղջկանց: Մայ-
րերն կարծես համոզուած են թէ բնութեան մէջ ամէն ինչ ապա.
կանութեան ընդունակ է, ի բաց առեալ իրենց աղջկունք որք
կրնան ճակատարաց դիմագրաւել ամէնէ վտանգաւոր յարաբերու-
թեանց, ամենէ գրգռուեցիչ տեսարանաց, ամենէ երկդիմի խօ-
սակցութեանց: ի՞նչ փոյթ: ինչ որ իրենց աղջկի զաւակաց ա-
չերէն, ականջներէն և մոռքէն կ'անցնի, վայրիկենի մը մէջ կը որը-
բուի, կը մաքրաւի: Սալամանդրեր են սոքա որք առանց վես-
ուելու կրնան կրակը ճեղքել անցնիլ, գեհենի կրակն իսկ մինի այն

Այս հեշտ համոզումը խորագոյնս դրոշմելով իւր մտաց մէջ, մայր մը չը վարանիր յանձնել իւր աղջիկը բարիզեան շարժումն կոչուած յոռի գրգռութեանց, որ ըստ ինքեան ուրիշ բան չէ եթէ ոչ եօթն մահացու մեղաց սկզբնաւորութիւնը: Եւ սակայն այս խեղճ մայրերն, ինչպէս նաև այս խեղճ աղջկունք, ամէնքն ալ արժանի են լաւ խորհուղի մը արգահատանաց: Նոքա պարզապէս մլուած են այն ալիքէն որ զմեկ ամէնքս ընդքարշ կ'ածէ, ալիք՝ անկիման մօտ եղող քաղաքակրթութեան: Ի կործանում դիմուլ ժողովուրդ մը, եթէ չեմ սիստիր, ժողովուրդ մ'է որ զրօնանք միայն կը խորհի, և ինձ յայտնի կ'երևի թէ վերուսա ի վայր ամէնքս ալ այդ կարգէ ենք: Վերուսա ի վայր զուարձութիւնը բացարձակ օրէնք և բացարձակ հաւատաք դարձած է ոյժմ: Ուրիշ ամէնք օրէնք պատշաճութիւն մ'են միայն որոց փիշ շատ ալէտք է համակերպիլ, և ես իմ մասիս, օրոշումն տուած եմ: Կը խոստովանիմ թէ գքսուհւոյն տուած պարահանդիմին անակնկալ գէպին պատճառաւ ամուսնական դիտաւորութեանցս մէջ մի քիչ խախտած կ'զգայի: Ողջամիտ իմաստափրութեան վրայ հիմեալ մի քանի խորհրդածութիւնք հանդարտեցուցին զիս և տրամալընդեցին իմ դիտաւորութիւններ:

— ի՞նչ իրաւամբ , կ'ըսէի իւրագի , ինձմէ ազնուագոյն կին
մը լծակից պահանջելու յաւակնութիւն ունենալու . եմ :

ի նկատ առնելով զոր ինչ դիպուածով խմացայ այս գեռա-
տի աղջկանց խօսակցութենէն, ակներև է թէ գալափարականը
մեծ տեղ չգրաւէր նոցա մտաց մէջ. բայց իմ մտաց մէջ մի՞թէ
առաւել մեծ տեղ մը կը գրաւէ:

Ակներեւ է թէ նոքա անուամբ միայն քրիստոնեաց են և այ-
լուր հոգւով ու մարմնով հեթ անսաւկան նիս թակրօնութեան մէջ
կը լուզն . . . բայց ես ալ աղկից փար չեմ մնար : Վերջապէս մարդ-
պէտք է գոհ լինի կնոջմէ մը որ արժանի է իրեն և որու փախա-
դարձաբար արժանի է : Լու կը լինէր եթէ այդպէս լինէր : Եթէ
ո՛չ ընտանեկան յարկին մէջ ոչ համաձայնութիւն տեղի պիտի ու-
նենար , ոչ ներդաշնակութիւն :

ի՞նչ, միթէ մատացածին խորհրդներո՞վ է որ կ'ամուսնանամ, միթէ ամուսնութեան խորհրդոյն մէջ վէ՞պ մը կը յուսամ գտնելւ Քանի որ ես չունիմ նմանօրինակ գաղափարներ, չեմ ըմբռներ թէ ի՞նչու համար նոյն բանները պիտի փնտռեմ. Ո՞չ, ինչ որ ես կը պահանջեմ ամուսնութեան մէջ, այսինքն բարեվայելչութիւն, կենաց հանգստութիւն, ակնածութիւն, օրինաւոր ծնունդ, պարզ և մաքուր կերտակուր, չեմ կարծեր թէ ոյս սիրուն աղջիկ-ներէն բոլորն ալ անկարութ լինին զիս գոհացնել այդ մասին. Շատ խսկ է այդշափը,

Կինս մեծապէս ձանձրոյթ պիտի պատճառէր ինձ , եթէ լուս-
նի լուսոյ , հոգւոյ անմահութեան վրայ ճառելու համար անտառ
առաջնորդէր զիս :

Սյա ներքին խորհրդակցութենէ վերջ որոշեցի ուրեմն ամենուն պէս լծակից ընդունիլ տուաշին հանդիպած աղջիկս, բաւ է որ տարբական մի քանի վայելչութիւններ համախմբէ յիւր անձնա-

Եւսակայն նախկին եռանդու կորուսած լինելու, որուեցի չշտապել:

Ճիշդ այս ժամանակները, այսինքն երկու տարի կայ որ հօրեղբայրս Բարիզէն մեկնեցաւ գիւղը քաշուելու համար և հետեւարար մի քիչ ազատ թողուց զիս։ Գաղտնի պատճառներով կը հեռանար Բարիզէն։ Պաշտած էր Պուլըվանի կեանքը և միշտ կը պաշտէր զայն։ Տակաւին կը պաշտէր նաև խսկալէս բարիզեան շատ մուրիչ բաներ, բայց սոքա ա՛լ ևս չէին պատճառեր իրեն

այսքան հաճոյք որքան երեխմ, և այս բանս կը ճանձրացնէր զինքը : Կարծ խօսքով, նա հրաժարեցաւ այդ կեանքէն և Պըռը-թանիոյ ու Նոռմանտիոյ մէջտեղ գտնուած իւր Լա Սալինիէռի գվեակը քաջուեցաւ և հոն պաճարաբուծութեամբ զբաղեցաւ : Այդ ժամանակէն ի վեր իրեք հաւատարիմ և պարաւաճանաչ եղ-րօրորդի, գրեթէ երեք ամիսը մի անգամ զինքը տեսնելու կու-գամ, մնալով կառուղլոյն մէջ գիշեր մը՝ երթալու համար և գի-շեր մ'ալ՝ վերադառնալու, և երբէք մէկ օրէ աւելի չեմ կեցած-գվեակը : Տեղեալ եմ ընտանեկան զգացմանց, լաւ կը ճանչեմ այն պարտաւորութիւնները զորս կը գնեն իմ վրայ, բայց այս պար-տաւորութիւնք սահման մ'ունին և անցուցած պիտի լինէի զայն, եթէ ատաներկու ժամէն աւելի գիւղը մնայի, որոյ հոտը միայն ջիղերուս կը գտի :

Հօրեղբայրու որ չափազանց կը սիրէ իմ ընկերակցութիւնս
(ինչպէս արդէն ես ալ իրենը), երկար շաբաթներէ ի վեր իւր և
Սովորինիւսի գզեկին, այն գարշելի գիւղին մէջ զիս վար դնելու
միջոցը գտած է:

Զորս ամիս կայ որ հետևեալ նամակն ընդունած եմ իրեն :

«Սիրելի Պետառուս, կալուածիս մէջ ձիքնթացութեան յար-
մար սքանչելապէս պատրաստուած զետին մը գտայ. ընդարձակ
ձիարձակաբարան, մարգագետինք, ցախաստան, փակոց, հողարլրակ,
փոսեր, հանդիսականաց հսմար բնական ամփիթատրոններ. ամէն
ինչ կատարեալ է անդ: Այդ գետինը գաւառին զվատոր քաղ-
քին — Ս. . . ի — և դզեկին միջավայրը կը գտնուի, մէկզմէկէ ե-
րեք հողարամէթը հեռաւորութեամբ: Քաղաքը կրնայ ուրեմն
նուագ, ճոխութիւններ, հանդիսատեսներ և ուրիշ նմանօրինակ
շքեզութեանց տարերք մատակարարել:

«Խոսեցայ այս մասին գաւառապետին, ընդհանուր գանձակալավագին, չահապին։ Սոյն երեք պաշտօնեացք (երեքն ալ չափաւոր հանրապետական, մանեւանդ ընդհանուր գործակալը) ջերմօրէն զրուաեցին իմ այս գողափարու։ Գաւառապետը կը խոստանայ ընդհանուր ժողովոյն մէջ քուէարկել ծախուց համար պէտք եղած գումարը, չահապը կը խոստանայ վողաճարաց ակումբը և զինուոր ջրհանակրաց խումբը, ընդհանուր գանձականն ալ հրախաղութիւնը։ Քեզ և ինձ անկ է, Պետնառ, միացածն հոգալը զիտեմ, սիրելիս, թէ ո՞ր աստիճան սիրելի են քեզ այս տեսակ ձիբնթացք և թէ քանիօն կը ցաւիս Գաղղիոյ մէջ նմանօրինակ առ իմֆներ այնշափ հազուագէ պլինելուն համար։ Կարծեմ թէ քու մէկ խոսքովդ Առլավիլ, Վէռվիէ, Գատիէռ կը նուիրեն մեզ իրենց մողոքանչ աջակցութիւնը։ Ես ինքս պիտի գրեմ կոսնին, Տավոռնի, Կառախնէի և Գուռաննզօխ։ Անչու չտ քու բարեկամներդ, ինչպէս և իմիններս, ըստ արժանեացն պիտի մեծարութին բնուկարանիս մէջ։ Քու և նոցա գիւրութիւնն համար Գանի ձիարշաւուց յաջորդ շարաթը պիտի սրոցենք հանդիսին օրը։ Այս կերպիւ դիւրին պիտի լինի տեղուիսաւթիւնը և պիտի կարենամք մասամբ մ'ալ օգտիլ Դանի և Տօլիխի բարեկեցիկ ժողովրդէն։ Զէ մի ըսեր, Պետնառ։ այս հանգէսը զոր կը յւեսամ տարեկան հանդիսի վերածել, յետին արտօնութիւնն է զօր ծերունի հօրեղբացրդ կարենայ վայելլէլ այս աշխարհիս վրայ։ Անչուշտ չի պիտի ուզես զայն մերժել իրեն։»

Տղու մը նման միամիտ եմ. բոլորովին ինկայ այն գարանին
մէջ զոր հօրեղբայրս ճարտարօրէն ինձ լարած էր՝ կրաւէր կար-
դալով իմ տպնուագոյն կրիցս միոյն, որպէս է ձիբնթացութեան
կիրքն։ Սռանց կասկած ելու այն մաքիւաւէ լեան դիտաւորութենէն
որ իւր պարզամառութեանը ներքե կը ծած կուէր, բոլորովին անձ-
նոտուր եղայ իրեն։

Գառաջ իւր հրատէրին պատասխանող անձինք իւմ բարեկամացն
միջն, ինքն ուղ նոյնը ըրտու:

Վերջապէս ներկայ տարւոյս օգոստոս 8ին, Վէպփիէ, Կառ-
տինէ, Տավոսն, Գատիէռ և ես խմբովին կը գիմէինք հօրեղորս
բնակարտնը : Գանէց և Տօվիլէն վերադարձող ուրիշ մի քանի ան-
ձինք մօտակայ քաղաքը իջևանեցան և հեշտ կենդանութիւն մը
սփռեցին անդ : Հօրեղայրս որ շատ փորձառութիւն ունի նման-
օրինակ նիւթոյ մէջ, այնքան լաւ գծած էր ոտնահետներն և
յարդարած էր արգելքներն որ փոխելու բան մը չը կար : Զիար-
շաւն երրորդ օրը տեղի ունեցաւ, օգոստոս 10ին որ կիւրակէ
մ'էր :

(Հարությանկելի)

ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎՐԾ ԵՐԵԿԻ ՆԻՍՏԸ

Ազգ . Փողովն երէկ առաւօտ գումարուեցաւ ի Ղալաթիս , Նախագահութեամբ Տ . Խորէն Ս . Պատրիարք Հօր և ատենապետութեամբ Նուրեեան Յովհաննէս էֆէնտիի : Ներկայից թիւն էր 76 :

Բ . և Գ . ն իտուերու ատենագրութեանց
վլաերացումէն յետոյ , կարդացուեցաւ նախ
Սարգիս էֆ . Աղաբէկեանի մէկ գիրն որով Բ .
նստի ատենագրութեան մասին դիտազութիւն
ընելով՝ անգամ մ'ես կը կրկնէր Սուրէնեան
էֆէնտիի խնդրոյն առթիւ նոյն նստին մէջ ը-
րած յայտարարութիւնը . Դիւանը յայտարա-
րեց թէ Աղաբէկեան էֆէնտիի գիրը կ'արձա-
նագրուի ատենագրութեան մէջ :

Կարդացուեցաւ Վսեմ. Այբվիչէն է Փէնտիի առ Ս. Պատրիարքն ուղղեալ հետևեալ նամակն .

«Ազգի մը կեանքը իր համերաշնութեան
մէջ է , փոխադարձ իրաւամբ և պարտաւո-
րութեամբ :

«Ազգային Սահմանադրութիւնն որոյ խըմբ-
բագրաց կարգը գտնուելու պատիւ ունիմ՝
այս նպատակին ծառայելու ոգին և սկզբուն-
քըն ունի և եթէ երբեմն գործադրութեան մէջ
քմահաճոյ մեկնութեամբ քանի քանի արտու-
ղութիւններ սպրդած են, այսօր փորձը ա-
պացուցած է՝ որ Ազգին շահը կը պահանջէ
Սահմանադրութեան ոգւոյն և տառին մօտե-
նամք, և փոխանակ ցրուելու, ամփոփիել ջա-
նամք»:

«Ազգային Սահմանադրութիւնը նույնական հրատարակած է Ազգային Եկեղեցւոյ բոլոր աւանդութիւնները և կրօնական սովորութիւնները՝ պաշտպան կանգնեցունելով պատրիարքական իշխանութիւնը իւր խորհրդակից ժողովներով, որոց պարտաւորութիւնն է նոյն պատրիարքական իշխանութեան ամրապնդումը հաստատ պահել կարգապահակութեամբ, և կղերական հնագանդութեամբ, առանց զլանալու աչալուրջ և խոհական հսկօղութիւնն օրինաց և կանոնաց անթերի պահպանութեան և առանց հերքելու ժողովրդական մասնակցութիւնն, որ մեր Եկեղեցւոյ սկզբունքն է

«Սյսպիսի ընթացք մը՝ որ խոհական է և
ազգին շահուն համերաշխ, տեսնելով որ Ձեր
Սրբազնութիւնը ձեռնարկած է ըստ այսմար-
տուղութիւններն ուղղութեան վերածել, և
Ազգային ժողովոյ նոր վերակազմութեամբ ի-
րաւանց և ապարտուց սկզբունքն պատկառել-
կերպով ընդհանրացունել, ներեցէք որ իս-
խնդակցութիւնն և չնորհակալութիւնն յայտ-
նեմ Ձեր Սրբազնութեան, և քաջալեր կար-
դալյարատեւ ընթանալ այդ շաւդին մէջ
Աստուծոյ օգնականութեամբ, որ միշտ բա-
ռնեան է».

Ատենապետ է Փէնտին . առաջարկեց որ
Ս . Պատրիարքը յանուն ազգին չնորհակա-
լութեան գիր գրէ առ Սէրվիչէն էֆ . Պէր-
պէրեան էֆ . ըստ թէ՛ քանի որ Սէրվիչէն
էֆ . առ Ս . Պատրիարք Հայրն ուղղած է իւլ
նամակն , Նորին Սրբազնութեան անկ է պա-
տասխանել : Ատենապետ էֆ . պատասխանեց
թէ Սէրվիչէն էֆ յարգելի անձնաւորութիւն
մը լինելով , իւր նամակին պարունակութիւնը
մերժած կը լինիմք՝ եթէ այդպէս անշուք կեր-
պով անցընեմք զայն այս ժողովէն : Սվաճեան
կարապետ էֆ . համամիտ գտնուելով Պէր-
պէրեան էֆ . ի , ըստ թէ Սէրվիչէն էֆ . ի ան-
ձը ամենքս ալ կը յարգեմք , սակայն հարկ է
ըստ օրինի Ս . Պատրիարք Հօր զրկել իւլ
նամակը : Ատենապետ է Փէնտին վիճաբանու-

թիւնը փակեալ հոչակելով, քուէի ենթարկեց իւր առաջարկութիւնը, Քանի մը ձեռքեր բարձրացան ի նպաստ դիւնի առաջարկութեան : Կրծիկեան Յովհաննէս է Փէնտիլ պահանջմամբ հակառակն ևս (Պէրալիքեան առաջարկութիւնը) քուէի գրուելով, 12 քուէ գոյացաւ : Յաննժամ Կրծիկեան էֆ. լայտնե-

լով որ ի նպաստ դիւտանի առաջարկութեան
գոյացած քուէները համրուած չէին, առա-
ջարկեց վերասարին քուէարկել: Ատենապետ է-
ֆէնտին մերժեց այս առաջարկութիւնը և
խնդիրը փակեալ հաշտեց, յայտարարելով
որ ներկայից թիւէն, այն է 76էն եթէ 12է
հանենք, կը մնայ 64, որ ըսել է թէ 64 ե-
րեսփոխան 12ի դէմ ընդունած են դիւտանի
առաջարկութիւնը: Պէրազէրեան է Փ. պահան
ջեց ձեռնպահներու թիւը նկատողներան
առնուլ, իսկ Սվաճեան է Փ. բովզքեց այսօրի
նակ քուէարկութեան մը դէմ: Նուրեան է Փ
ըսաւ թէ, եթէ դիւտանին դէմ դժգոհներ կան
կրնան ամբաստանել դայն:

Կարդացուեցաւ ասկա Քաղ. Ժողովը տեղ զեկագիրն ի մասին երեսիուսանական ընտրութեան Զօհրապ Գրիգոր էֆինտիի։ Տեղեկագիրը կը յայտնէ թէ ըստ որում Զօհրապ էֆ. չեր լրացուցած օրինական տարիքը ընտրութեան պահուն, Քաղ. Ժողովը բեկածէ նոյն ընտրութիւնը։ Պէրպէրեան էֆինտի հարցուց թէ այս պահուս լրացած է Զօհրապ էֆինտիի օրինական տարիքը։ Քաղաքական Ժողովը Աստենապետ Սահակ էֆինտի Ղաղարուսեան «այս՝ պատասխանեց, Յայնժամ Պէրպէրեան էֆինտի առաջարկեց վաւերացնել Զօհրապ էֆինտիի ընտրութիւնը Աստենապետ էֆ. յայտարարեց թէ քանի որ Քաղ. Ժողովը բեկած է ընտրութիւնը, մեքես պարտաւոր եմք նոյն ընել։ Պէրպէրեան էֆ. պատասխանեց թէ բեկանման և վաւերացման իրաւունքը Ազգ. Ժողովը ձեւնհասութեան միոյն կը պատկանի։ Պօղոս էֆինտի ինքսիցնեան յիշեցուց թէ Ներսէս Պատրիարքի օրով, ընտրեալ երեսիուսան մը՝ օրինական տարիքին հասած չլինելով հանդերձ նորին Սրբազնութեան առաջարկութեամբ Ժողովը վաւերացուց նորա ընտրութիւնը Պէրպէրեան էֆինտի քուէ պահանջեց Աստենապետ էֆ. փակեալ հռչակեց խնդիրը յայտարարելով թէ օրինական խնդիրները քուէի չեն դրուիր։

Ժազրիլս	ապա	անցաւ	Օրակարգին,	որ	է
ընտրութիւն	Քաղակարգ:	Թիւ	քուէար		
կուաց 79:	Արդիւնքք	քուէարկութեան:			
Գարրիէլ	էֆէնտի	Նորատունկեան	Քուէ	5	
Տիգրան	»	Եռւսուփեան	»	5	
Յովհաննէս	»	Թորոսեան	»	5	
»	»	Աղնասորեան	»	4	
Համազասպ	»	Պալլարեան	»	4	
Իլիաս	»	Զայեան	»	4	
Գրիգոր	»	Խտրեան	»	4	
Տիգրան	»	Կրւմիւչէրտան	»	4	
Միհրան	»	Սէթեան	»	4	
Սիմոն	պէտ	Մաքուտ	»	4	
Մնացեալ	չորս	անդամոց	ընտրութիւնն		
համեմատականի	մնալով,	երկրորդ	քուէար		
կութեամբ	ընտրուեցան:				
Տիգրան	էֆէնտի	Բարազամեան	Քուէ	3	
Մկրտիչ	»	Ասանեան	»	3	
Ռիթէոս	»	Պէրպէրեան	»	3	
Անդրէս	»	Անձեռն (Անձ)			

Ստեղծան վաշա Ասլանեան (վրձ) ։ 3
Ի վերջոյ Ս. Պատրիարք Հայրը, առաջար
կութեամբ Ատենապետ է Փէնտիին, «Հոգւոց
արտասանեց հանգուցեալ երեսփոխան Ղադա
րոսեան Քրիստոսուր է Փէնտիի համար։ Ե
րեսփոխանք ունկնդրեցին յոտընկայս։

ԿՆԴԿ ԱՌԵԼ

ՄԻ ՄԻԱՅՆ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ի՞նչ նպատակաւ կին կ'առնեն :
Ժամանակաւ թէ՛ հիմա :

Ժամանակաւ կին կ'առնէին աճելու և բազ-
նալու համար, ընկեր մ'ունենալու և ա-
ռ հետ կենաց քաղցրութիւններն ու դառ-
թիւնները վայելելու համար, ընտանիք

զմելու և զաւակներ ունենալու համար :
Աճելու և բազմանալու նպատակն այժմ
ողուած է խնայողական և առողջապահա-
ն ինչ ինչ պատճառներով . ընկեր մ'ունե-
լու և կենաց քաղցրութիւններն ու դառ-
թիւններն անոր հետ բաժնելու նպատակն
որեւորութիւնը կրուսած է . հիմա հետը
իւ ընելու նպատակաւ է որ կին կ'առնեն .
ալով ընտանիք կազմելու կէտին՝ աս ալ չը
տառուիր , աւելի ընտանիք կործ անելու հա-
օր կ'ամուսնանան . իսկ զաւակներ ունենա-
ն նպատակլ զաւակներ ունենալու հա-
օր կարգութ'լ ի՞նչ ամօթ բան լոէ՛ ,
հառակ :

Մարդիկ բոլորովին տարեկը նպատակնեւ համար կը կարգուին այժմ։ Կինն այլ և նպատակներու միջոց է այսօր, միջոց որ արդարացնէ նպատակը։

Մէկ յօդուածի մէջ կարելի չէ խօսիլ այս
լատակներուն վրայ, որոց թիւն այնքան
ուռար է որքան չկարծուիր: Անոնց իւրա-
սնչիւրին վրայ հարկաւ պիտի խօսինք կար-
սւ: Մեր այս աւուր յօդուածին նիւթը պի-
տի ըլլայ ամուսնութիւն մ'որով այրը կին մը
առնէ անոր վրայ փորձելու նպատակաւ թէ՝
սրդս քանի՞ օր կրնայ անօթութեան դիմա-
լու, և թէ կինն որ եօթանասուներկու ժամ
հօթի կը մնայ, ամուսնական սէրն անայլայլ
պահէ՞ սրտին մէջ, այս է, կը շարունակէ՞
ել իւր ամուսնոյն «Շն», հոգւոյս հատորը,
որքան երջանիկ եմ քեզի հետ, սիրոյդ հա-
սր պատրաստ եմ կեանքս իսկ զոհելու»

Սէրն անօթութեամբ կընայ սնանիլ։
Այս՝ կը պատասխանէ բանատեղծը և
անտաւանդ մեծ երջանկութիւն կը գտնէ այն
առաջանութեան մէջ յորում այրն երեկոյին

— Կնի՛կ, այս իրիկուն ալ հաց չկրցի բեռ
էլ, որի՞ւ որի՞ւ:

Եւ կինն ամուսնոյն փաթ-տուելով, ուրախ առ առ մեջ:

— Շնորհակալ եմ, սիրելի ամսուսինս, արքն ուտելու ախորժ չունիմ այս գիշեր, կուշտ

Յետոյ վեր կ'ելնեն, կը վառեն ճրագն,
թէ ունին, և քովէ քով կը նստին:

— Ահա այս է բուն ամուսնութիւնը, կը-
սայրը։

— Ի՞նչ օգուտ ունին ճոխ սեղաններն
կը պահանջի մեջ ականա է՞ն:

— Ինչի՞ կը ծառայեն մեծափարթամհա-
ղստութիւններն՝ երբ այրն ուրիշ կնոջ քայ-

— Ի՞՞նչ ընեմ հոյակապ չէնքերն՝ երբ առնց մէջ զիշն ու կոխն անպատճաս են :

— Հառն ոչինչ է ապնիւ զգացումներ ունենալու

- Հայոց ուղուց է ազգին զբացածց քուլ:
- Քիշով շատանալու է մարդ:
- Եսոյն իսկ ոչինչով:

վրայ կարծես անուշութիւն մ'ունի աղ-
քառութիւնը :

— Անօթութեան մէջ սէրը կ'անուշնայ ,
կը սրբանայ , կ'աստուածանայ կարծես : Տես
լուսինը , ի՞նչ խորհրդաւոր ժպիտով կը ժըպ-
տի մեզ : Այդ կապոյտ գմբէթին լուսատու
պատուհաններէն անհունութիւնն է որ կը
դիտէ զմեզ չգլուխմ ինչո՞ւ կը յափշտա-
կուիմ այս քաղցր երազներու մէջ ամենքը
մեզմէ աւելի հարուստ են , բայց մենք ամե-
նէն երջանիկ ենք մեր կեանքը վսիմ է ,
նոյն խոկ մեր մահը շատերուն նախանձը պի-
տի գրգոէ . եթէ օր մը անօթութիւնն մեռ-
նինք իրարու պլուած , ո՛վ իմ հոգւոյս հա-
տորը , պիտի ողբան զմեզ , պիտի լան մեր
վրայ , և մեր գերեզմանը պիտի թրցն ար-
ցունքներով , և այս գառն արտասուքնե-
րէ պիտի բուսին վարդի թուփիր , որոց վը-
րայ յաճախ պիտի գոյ սոխակն երգելու մեր
սէրը : Եկուր գրկեմ զքեզ , ո՛վ իմ սիրուն հը-
րեշտակս : Կուլա՞ս :

— Այո' , ուրախութենէս կուլամ պատ-
րաստ եմ քեզի հետ մեռնելու :

— Ուրախութենէ՛դ կուլաս ո՛վ խըն-
դութեան և սիրոյ չողողուն աղամանդներ ,
թանկագին գոհարները արժէք չունին բնաւ-
ձեր քով ո՛վ հոգւոյս հատորը , արտա-
սուացդ մէկ կաթիւը միլիոն աղամանդներ
կ'արժէ ուրախութենէ՛դ կուլաս այս-
քան կը սիրես զիս եկուր գրկեմ զքեզ .
ա՛հ , ուրախ եմ որ անօթի ես , եթէ կուչտ
ըլլայիր՝ թերեւս այսքան չպիտի պաշտէիր
զիս վազն իրիկուն ալ հաց չըերեմ ուրե-
մըն բեր ոս Պօլոս Վիրզինիան կարդանք
քիչ մը ես կարդամ , գուն ծունկիս վրայ
պառկէ' , մտիկ ըրէ' :

— Լաւ , բայց կտոր մը չոր հաց ունինք ,
ուտենք , յետոյ , կարդանք :

— Շատ աղէկ , սեղանը պատրաստէ :

— Հոս կուտենք :

— Դլխուս վրայ չոր հաց ի՞նչ պա-
տռական ուտելիք հարուստներու խմո-
րեղներէն շատ աւելի քաղցր է այս հացը
..... ո՛վ հովուական երջանկութիւն ո՛վ
Վիրդիլիսո ո՛վ Ֆլորիան ո՞ւր է սրինգս
..... հնչեցնեմ զայն որպէս թէ բարձր լե-
րան մը վրայ ենք և ոչխարները կ'արածեն
մեր չուրջը ո՛վ անմեղութիւն պարե՞նք
քիչ մը , ո՛վ անմեղութիւն մոքիս և սըր-
տիս միակ առարկայն գոհ չե՞ս այս վիճա-
կէն ըսէ' , սիրտս կը տրոփէ
— Շատ գոհ եմ :

— Շնորհակալ եմ գրկէ' զիս բայց
մի գրկեր պարզութենէ կ'ելլայ գործը
հովուհիները չեն որ կը գրկեն հովուները
..... ամօթիսած եղիր միշտ :

Բնդունինք թէ բանաստեղծական է այս
ամուսնութիւնը , բայց բանաստեղծ մը իւր
խանդն և ուեկելը վառելու համար , կամ , ե-
թէ կուզեք , իւր հուրն ու բացը արծարելու
համար կին մ'անօթութեան վարժեցնելու ի-
րաւոնք չունի : Ներկելի չէ կին մ'առնելրա-
նաստեղծելու նպատակաւ : Բանաստեղծելու
համար ուսանաւոր կ'ըլլայ , բայց ամուսնու-
թիւն ոչ , մանաւանդ թէ կինէն մուսայ շի-
նելու փորձը միշտ չյաջողիր :

Հետեւեալ երեկոյին կինն , որ վստահ է
թէ այրը հաց և միս պիտի բերէ հետք , սե-
ղանք կը պատրաստէ , այսինքն կը դնէ սե-
ղանին վրայ ինչ որ պէտք է բաց ի ուտելի-
քէն և կ'սպասէ ամուսնոյն որ կուգայ գիշե-
րուան ժամ ու կիսին :

— Այս իրիկուն ալ չկրցի քեզի հաց բե-
րել , սիրելի կնիկս , գրկէ' զիս :

— Բայց անօթութենէ կը մարիմ կոր ես :

— Եկուր , եկուր հրեշտակդ իմ , եկուր
գրկացս մէջ մարելու , յետոյ ես ալ կը մա-
րիմ և կիյնամ :

— Մարիմ :

— Ի՞նչ կը նշանակէ այդ հարցումդ :

— Մեղք չե՞մ :

— Մեղք չե՞ս այս սիրագրուժ դա-
ւաճան սուտ են եղեր ուրեմն այն եր-
դումներդ որովք կ'երդնուիր թէ պատրաստ
ես ինծի հետ մեռնելու անհաւատարիմ
..... հացի համար միայն կը սիրես եղեր ու-
րեմն զիս ա՛ի , խաբեցիր զիս :

— Զքեզ սիրելու համար բան մ'ուտելու
չէ :

— Երէկ գիշեր հաց բերած չըլլալուս հա-
մար կ'ուրանաս զիս կը մոռնաս խոստում-
ներդ ուրեմն հացս կը սիրես և ոչ զիս :

— Բայց անօթութենէ՛ մեռնիլ պէտք է :

— Լաւ էր գեղ անօթի մեռնիլ ինծի հետ
քան թէ կուշտ ապրիլ ուրիշի մը հետ
այս է սուրբ սէրը :

— Ինչո՞ւ մեռնիմ պարապ տեղը տեղը
չկայ նէ :

— Պարապ տեղը մեռնիլ մեղք որ Պօ-
ղոս Վիրդինիա կարդացած ես մեղք որ
Մշակականը կարդացած ես մեղք որ Կա-
լաթէս էսթէլլան կարդացած ես մեղք
հազար մեղք գնա' ուրեմն գնա' , թո՞լ
զիս առանձին մեռնիլ մինակ թող զիս իմ
երազներու մէջ . ես մինակ կրնամ մեռնիլ :

— Ինչո՞ւ մեռնիս :

— Ինչո՞ւ մեռնիմ հարցուր թէ ինչո՞ւ
ապրիմ այս անիրաւ աշխարհին մէջ յորում կին
մը ամուսնոյն հետ մեռնելու մէջ հաճոյք չըզ-
գար :

— Մեռցնելո՞ւ համար առիր զիս :

— Ո՛չ , բայց երբ պարագայները կը պա-
հանջեն , կինը պատրաստ ըլլալու է ամուս-
նոյն հետ մեռնելու այսպէս կ'ազնուանայ
ամուսնութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ գեղի կ'ատեմ :

— Դուն ալ զիս կ'ատես ի՞նչ հրէշ է
եղեր կինը Աստուած իմ ան ալ զիս
կ'ատէ եղեր թո՞լ ատէ , և ուրախ եմ որ
այդ ատէլութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ գեղի կ'ատեմ :

— Դուն ալ զիս կ'ատես ի՞նչ հրէշ է
եղեր կինը Աստուած իմ ան ալ զիս
կ'ատէ եղեր թո՞լ ատէ , և ուրախ եմ որ
այդ ատէլութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ զիս կ'ատեմ :

— Դուն ալ զիս կ'ատես ի՞նչ հրէշ է
եղեր կինը Աստուած իմ ան ալ զիս
կ'ատէ եղեր թո՞լ ատէ , և ուրախ եմ որ
այդ ատէլութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ զիս կ'ատեմ :

— Դուն ալ զիս կ'ատես ի՞նչ հրէշ է
եղեր կինը Աստուած իմ ան ալ զիս
կ'ատէ եղեր թո՞լ ատէ , և ուրախ եմ որ
այդ ատէլութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ զիս կ'ատեմ :

— Դուն ալ զիս կ'ատես ի՞նչ հրէշ է
եղեր կինը Աստուած իմ ան ալ զիս
կ'ատէ եղեր թո՞լ ատէ , և ուրախ եմ որ
այդ ատէլութիւնը , կ'աստուածանայ սէրն և
կ'անմահանայ մահը բայց այսուհետեւ չեմ
ուզեր որ մեռնիս , գնա' , մօրդ տունը գնա' ,
ուրիշ տեղ գնա' գեղի երջանկութիւն փնտ-
ուելու և թող զիս ալ չե՞մսիրեր զքեզ
մանաւանդ թէ կ'ատեմ :

— Ես ալ զիս կ'ատեմ :

կուտայ . ամեն իրիկուն գինետուններուն մէջ
կը պատկի և այս կեանքը շատ հաճելի կը
թուի իրեն :

Սոյն եղելութիւնն խմանալէս օր մը ետքը
գինետուն մէջ գտայ զինքն ու հարցուցի ի-
րեն :

— Ի՞նչ վիճակ է այս :

— Ի՞նչ ունի վիճակս ես վիճակէս գոհ
եմ մենք բանաստեղծքս միշտ այսպէս
կ'ապրինք բոլոր բանաստեղծներն ասանկ
ապրած են բանաստեղծներուն վիճակն է
այս . պէտք է որ զնուինքն մենք որպէս որպէս զի
մարդկութիւնը մարդ:

— Թշուառութիւնն է ձեր վիճակ

